

**NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15
CELOLETNO DIN 60 ZA
INOZEMSTVO JE DODATI
POŠTINO / OGLASI PO
CENIKU / POSAMEZNA
ŠTEVILKA PO DIN 150.
POŠT. ČEK. RAČ. B. 188**

ORJUNA

**VREDNIŠTVO IN VPRAVA
V VČITELJSKI TISKARNI
ROKOPIŠI SE NE VRAČAJO
/ ANONIMNI DOPIŠI SE NE
PRIOBČVETJE / POŠTINA
PLAČANA V GOTOVINI
TELEFON ŠTEV. 906.**

Ljubljanska univerza.

Naša javnost je že pripravljena na dejstvo, da bo člen 44. finančnega zakona z vso težo zadel našo univerzo.

»Gromoglasni protesti našega celokupnega naroda, ki je v obrambo svoje narodne časti in svoje samobitne kulture vstal proti temu nekulturnemu nasilju kakor en mož — tako smo naglašali na vsa usta — so se polegli, za viharjem je nastopila apatična in krotka tišina. Obe oblastni skupščini, vse korporacije, organizacije, udruženja in občine so z obupno monotonijo odbrenkale svoje proteste in naša javnost je sedla za peč, uverjena, da več ni mogla storiti in da je stvar sploh lepó in uspešno opravila.

Protesti še kapljajo od nekaterih zamudnikov in ko se bo člen 44. že izvajal nad našo univerzo, bo izšla lepa knjiga na stroške obeh slovenskih oblasti, kjer bodo krasno in razvidno razvršeni vsi protesti in resolucije naše javnosti zoper okrnitev ljubljanske univerze.

Od vsega ogorčenja bo ostala samo ta knjiga protestov, ki bo zgovorno pričala vsem Samoslovcem, da se s povdarjanjem samoslovenskega stališča ne da doseči nič.

Akcija je bila že v naprej zgrešena, ker so se je udeležili tudi klerikalci, kojih poslanci so pripustili, da je sploh prišel v razpravo ta člen in ki bi bili javnosti in univerzi že s prvga početka lahko prihranili vse razburjenje in vznemirjenje. Udeležba klerikalcev na protestni akciji je vzela tem protestom značaj in vrednost resnega početja. Izgubili smo vsako pravico do ogorčenja, ako se z nami vred razburja tudi krivec sam.

Vsi protestni shodi so bili jalovi zato, ker smo gmelji proti nekemu anonimnemu krivicu, ki se imenuje vlada, izrecno, jasno in točno pa ni nihče povedal! Glejte hinavce — klerikalce! V Beogradu odgovorni činitelji delajo proti univerzi, v Ljubljani pa neodgovorni klerikalci po naročilu prirejajo umetno gonjo ogorčenja!

Naša naivna javnost te grobe igre ni opazila, ni popadla zla pri koronirani, marveč je v bratski slogi s krivicem protestirala proti krivici.

Vse naše ogorčenje ni moglo imeti nikakega uspeha, ker ni imelo niti moralnega, niti zakonitega, niti logičnega oslonca.

Zora vstaja dela se dan, ker Radion pere sam!

Razumna Mica uživa svoje življenje. Ne muči se z žehtanjem ali krtačenjem, za njo dela Radion. Radion sam? Ja!

Perite tako:

»Raztopite Radion v mrzli vodi, denite poprej namočeno perilo v to raztopino, kuhajte 20 minut, nato pa izplahnite!«

Perilo je čisto in snežno belo! Drgniti in krtačiti je nepotrebno, ker perilu in rokam samo škodi in — se postane mogoče lepši od tega?

Radion, idealno pralno sredstvo varuje perilo!

Naša univerza je bila ustanovljena z vseučiliškim zakonom in je početje Korošca in Vukičevića nezakonito, ako ukinja zakon z neko obskurno efemerno odredbo. To so priznali že davno naši pravniki, na to se je skliceval v skupščinski debati poslanec dr. Žerjav, naša javnost pa se ni postavila na stališče, da je treba čuvati zakon.

Druga gnila stran naših protestov je bila ta, da smo se na vso moč potegovali za slovensko univerzo, dasi je dr. Vidmar na anionskem zborovanju jasno povedal, da ne gre za okrnjenje slovenske, ampak jugoslovenske univerze.

Vsa stilizacija naših resolucij pa je govorila o neki fiktivni slovenski univerzi, o samoslovenskem prestizju, o ognjišču samoslovenske kulture in o podobnih, iz frazeologije naših separatistov zajetih stvarih! S tem smo se zopet postavili v nasprotje z zakonom, ki pozna samo univerzo Srbov, Hrvatov in Slovencev, obenem pa dali naši zahtevi ozko obilježje samoslovenstva in značaj gole kaprice dveh oblasti.

Zapustili smo platformo občega državnega interesa, naša univerza je s tem postala neki zakoniti institut čisto lokalnega pomena, obenem pa smo se naivno razburjali, da se onkraj Sotle in Kolpe nihče ne briga za vprašanje, ki smo mu mi sami naredili ozkosrčni samoslovenski značaj!

Naša javnost je, slepa in gluha, zvesto šla po poti, ki so ji jo začrtali klerikalci, zato se je reka ogorčenja izgubila v pesku, kamor so jo hote napeljali naši klerikalci.

Nelogično in nezakonito je bilo naše početje, bilo je pa tudi iskreno, ker je v naši javnosti že davno dozorel napačni nazor, da Jugoslavija ne potrebuje treh popolnih univerz, češ, da se je bati hipertrofije inteligence, ki se bo vsled tega proletarizirala.

Na vsem svetu se nobena država ne boji hipertrofije inteligence, samo mi se čutimo poklicane za to bojazen, mi, ki se dušimo od ogromnega odstotka nepismenih, mi, ki imamo na odličnih upravnih mestih ljudi z najprimitivnejšo izobrazbo,

mi, ki smo zatočišče in pribežališče vseh tistih, ki ne morejo dobiti službe v Avstriji in drugih sosednjih državah!

Mi se bojimo hipertrofije inteligence, ki je nimamo niti za potrebo!

Resnica je, da bodo sčasoma upravna mesta za filozofe in juriste popolnjena, resnica pa je tudi, da se nam tega še ni bati takoj, dalje pa je tudi resnica, da življenje samo regulira to vprašanje in se bo radi tega število dijakov juristov in filozofov samo po sebi zmanjšalo, ko se bo pokazalo, da smo v tem pogledu saturirani. Tako se godi povsod, pa se bo tudi pri nas stvar sama ob sebi avtomatično uredila, kadar bo pereča.

Zanimivo pa je, da se hoče odpraviti našo tehniko in medicino, ki vzgajata ljudi svobodnih poklicev. Ti pa niso vezani na naše ozke meje, ampak je njih sposobnostim odprt ves širni svet, kajti povsod so bolni ljudje in povsod se grade ceste, mostovi, tovarne in železnice. Kadar doma ne bo več posla zanje, česar se nam ni bati, dokler je naša

kraljevina še neizrabljena, skoro deviška zemlja in ako se bo v prid tehnikom izvajal zakon o zaposlitvi tujcev na ozemlju naše države.

Bojazen hipertrofije je nespametna in hoče za vse veke uzakoniti pravilo, da moramo mi Jugoslaveni izvažati samo surovo delavsko silo, samo žuljave roke, kakor da smo mi od pamtveka določeni za težake v industrijah vseh narodov!

Argument te namišljene hipertrofije je posebno drag tistim, ki se boje, da bi jim konkurenca ne odvzela polovico dohodkov in bi morali potem delati po dvajset let, da se dokopljejo do blagostanja, kar se jim brez konkurence sedaj posreči že v desetih letih.

Zato in samo zato kriče nekateri o hipertrofiji in proletarizaciji inteligentnih poklicev!

K sklepu tega razglabljanja o ljubljanski univerzi moramo še dodati, da je bil naš protest proti okrnitvi zato tako ves prežet z nekakim hudim samoslovenstvom, ker so to želeli tudi profesorji univerze

Vesele božične praznike želi vsem naročnikom in inserentom uredništvo in uprava.

LISTEK.

I. E. R.:

Starka in miška.

(Božična bajka.)

Starka (sedi na sveti večer sključena ob peči in prebira jagode na moku. Da bi se bolj ogrela, si je prinesla žerjavice v loncu in se greje. Nad loncem se žari iz tlečega oglja in vstaja lahen dim, da se delajo kolobarji polni čudnih svetlih podob. Lučka, ki brli pri jaslicah v kotu, razsvetljuje kolobarje pod stropom, da se zdi, kakor da se razgrinjajo bojne vrste po planjavi. Starka se nehote zagleda vanje in razmišlja šepetaje tiho molitev. Spomni se na sina, ki je padel v vojni, sama ne ve kje. Toliko ve, da je bil prostovoljec in da so ji svetlovali, naj prosi za podporo, ker se sama več ne more preživljati. Napisala je prošnjo, plačala koleke in vse, kar je bilo treba po zakonu in postavi. Župan je oddal prošnjo na vlado in od tam so rekli — je šla v Beograd. Od takrat je že sedem let, in da ni na svetu

dobrih ljudi, bi bila starka že davno umrla. Vsak dan je čakala odgovora od vlade. Ne bi zahtevala, ko bi ne potrebovala. Tudi neče mnogo; ker ve, da je mnogo revežev na svetu. Ko bi dobila samo toliko, da bi bilo za kavo in drva. Ali ko bi vsaj odgovorili. Ko bi odgovorili in bi rekli: mati, vaš sin je padel junške smrti — a ne vemo za njegov grob — ne moremo dati. Kakor kolobarji pod stropom, so bile vojne poljane — Bog ve, kje je v njih zginit njen sin. O, ko bi vedela vsaj to! Kadar kdo pripoveduje o čudnih imenih in krajih, si misli: tam morda leži, tam je bil. Ko bi ga našli, bi spoznali, kdo je bil in bi odgovorili na prošnjo. Tako čaka že sedem let.)

»O, da bi vsaj videla tvoj grob! Miška (je zašla v zadohle kleti nekega beograjskega urada, kjer v gorenjih nadstropjih posedajo uradniki, pijejo turško kavo in pušijo cigarete. V pritličju so bogate trgovine, vendar ni bilo v njih nič primerne za miško, zato je odletela v kleti, kjer je našla bogate skladovnice papirja. Akti, akti, akti. Ob zidu po fleh, nakopčeni, razmetani, na pol urejeni, preležani, pohojeni

in poteptani, še čisto sveži, zloženi v vrste, nekateri že prepereli, plesnivi, zarjaveli, na nekaterih krajih do stropa segajoči, drugod prebrskani, vse križem naloženi, na kupe nametani. Gotovo bi si miška raje privoščila kaj boljšega, tečnejšega, kajti papir ni najboljša hrana, ampak tu je mir, sem doli ne prihaja nihče in vsa leta, kar jih je preživela v tej hiši, je le parkrat videla neke ljudi, ki so zašli v klet in so iskali akte. Zato ji je ljubša ta hrana v miru, nego košček slanice, ki jo pušča vsak dan leni komisar pod svojo mizo, da jo sluga pomete. Kajti tam gori je nevarnost. Enkrat samkrat jo je zvalil duh slanice v višave, pa so planili za njo vsi gospodje, ki tam po sobah sedijo, turško kavo pijejo in pušijo cigarete. Zato je tudi danes zašla na svojo navadno večerjo, malo povohala z malim gobčkom, kateri akt je bolj tečen in začela gristi. Ni bila sama. Od vseh strani se je slišalo trženje mišjih zob.)

O, da bi še dolgo ostalo tako!

Starka: In da bi dobila sporočilo o tebi!

Miška: Ljudje so res dobri! Koliko hrane so nam poskrbeli!

Starka: Saj se tudi drugi niso vrnili, pa je prišlo vsaj pismo! Samo jaz, uboga!

Miška: Gotovo ta papir mi za drugega, kakor da ga me pojemo.

Starka: Pa ne bi rekla nič! Kakor je božja volja! Samo ko bi se mogla delati.

Miška: Sicer ni posebno dober, a boljše kakor nič.

Starka: In potem: saj imajo svoje ljudi. Lahko bi mi odgovorili.

Miška: To so ostanki onih gospodov, ki sede v gorenjih nadstropjih.

Starka: Saj sem podala prošnjo na župana in vsi so rekli, da bo pomagalo.

Miška: Gospodje imajo mnogo dela, če so že vse te kupe prečitali.

Starka: Ne verjamem, da bi bil kdo tako brez srca, da ne bi odgovoril materi za sina.

Miška: Skoraj gotovo zato ne prihajajo sem, da bi me same spravile s poti to zalogo.

Starka: In župan je dal na vlado — so rekli — in pravijo, da poslanci skrbe za take reči.

Miška: Naš zarod v tem mestu se je zelo pomnožil, odkar imamo po kletih pod pisarnami toliko papirja.

Starka: In če pride v Beograd — saj so ministri, ki vse naredijo.

Miška: Fuj, ta košček pa ni bil dober, si bom izbrala kaj boljšega.

Starka: Saj so rekli, da bodo poskrbeli za vse. Ne bi prosila, ko bi ne bila reva. Bog se me usmili!

Miška: Zdi se mi, da so kupi vedno večji in da jim vse skupaj ne bo mo kos do sodnega dneva.

Starka: In če ministri nečejo, zakaj pa nam obetajo?

Miška: Najbolj sladek je papir tam, kjer so prilepljeni kolki.

Starka: O, da mi je dano, do samega kralja bi šla, da bi mu poročila.

Miška: Lahko bi povabila vse sestrice kolega sveta na veliko gostijo — in si ustvarile tu pod zemljo ogromno kraljestvo.

Starka: O Božiču je bilo, ko je bil zadnjič doma. Takrat je bil prvič ranjen in je rekel: Mati, nazaj pojdem, ampak na drugo plat.

Miška: Stari mišjak je pripovedoval, kako je bilo pred nekaj leti

Ali ste že naročili koledar jugoslovenskih nacionalistov?!

Znižane cene pri „TRIBUNA“ za Božič!

Mamice, ne zamudite ugodne prilike, da si ogledate veliko izbiro vsakovrstnih otroških vozičkov, igračnih vozičkov, stolec, holendarjev, malih dvokoles in triciklov, šivalnih strojev in dvokoles. Posebni oddelek za pravo dvokoles, motorjev, šivalnih strojev, otroških vozičkov itd. Emajliranje z ognjem. Kolesa se shranjujejo tudi preko zime.

TRIBUNA, F. B. L.
tovarna dvokoles in otroških vozičkov
LJUBLJANA, Karlovska cesta 4.
CENIK FRANKO!

RADIO

FRANC BAR
PISALNI STROJI
SE
JE
PRESELIL
NA
MESTNI TRG 5

Božičnih praznikov se veseli otrok, ker prejme darilo, dijak, ker ima 14 dni prosto in vlada, ker ji parlamentarne počitnice podaljšajo življenje.

Za božična darila

si dovoljuje cenj občinstvo vljudno opozoriti tt.

F. M. SCHMITT

na veliko zalogo galanterijskega blaga, igrač, vozičkov,

ročnih torbic, listnic, aktovk, šatulj, okvirjev, ogledal, termus-steklenic, nastavkov, pisalnih in kadilnih garnitur, jedilnega orodja,

telovadnih, snežnih in domačih čevljev, galoš,

pletenin, robeev, kravat, perila, rokavic, nogavic, vezene, vložkov, vseh predmetov za krojače in šivilje,

toaletnih potrebščin, mnogovrstnih parfumov, mila, kolinske in ustne vode i. t. d.

**Nizke cene!
Solidno blago!
Postrežba točna!**

Poravnajte naročnino!

Ah,

to je
tovarniški
znak
tovarne

PLOČEVINASTE EMBALAŽE

„URANUS“ d. z. o. z.
LJUBLJANA * TEL. 2622

Srečen Božič! želita vsem c. gostom prijateljem in znancem

PAVLA in JAN FIALA
Kavarna in bar „EMONA“ Ljubljana.

Vesele Božične praznike

želi vsem svojim cenjenim odjemalcem

A. & E. Skaberne, Ljubljana

Mestni trg šte. 10.

Račun pošt. hran. št. 10.771

Telefon interurban št. 2933

USTANOVLJENO LETA 1861

L. M. ECKER SINOVA LJUBLJANA
Slomškova ulica št. 4

Stavbno, galanterijsko in ornametno kleparstvo. — Izvrševanje lesno cementnih streh. — Pokrivanje s strešno lepenco, naprave strelododov.

Oblastveno koncesijonirana vodovodna instalacija.

Zasnove sanitetnih in kopalnih naprav in oddelek za centralno kurjavo.

Vesele božične praznike!

Pomaranče, mandarine, limone

ter vse drugo južno in domače sadje, zelenjave in deželni pridelki se dobe najceneje pri tvrdki

M. STELE & I. PIELICK

LJUBLJANA, Šolski drevored (Semenišče)

Telefon int. 2547.

Zahtevajte cenik!

Svinjske surove kože

plačamo:

svinjske kože hrvaških prašičev po Din 6⁻ za kg
prvovrstne (brez zarez in lukenj) " " 18⁻ " "
druge vrste domače kože " " 10⁻ " "

Sprejemajo se v našem centralnem skladišču na Dunajski c. 23 pri Pollaku.

Tam se tudi prodajajo za Božič najboljši in najtrpežnejši

čevlji, usnje in drugo
po tovarniških cenah.

Tovarna usnja in čevljev

Carl Pollak d. d. Ljubljana

UGODNOST!

Damske galoše 70 Din.
Moške galoše 75 Din.

Anton Krisper, Ljubljana

Mestni trg šte. 26.

ALEKSANDER ORLAT
priporoča svoje veliko skladišče
VSEH VRST ČEVLJEV.
LJUBLJANA, Sv. Petra cesta šte. 18.

„DISKOBOLOS“

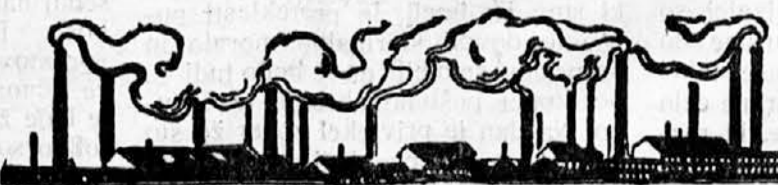
Specijalna trgovina sportnih potrebščin
Ljubljana, Tavčarjeva (Sodna) ulica 1

Tovarna: Sv. Petra cesta šte. 75.

Smuči, sanke, stremena, krplice, palice vseh vrst. — Rokavice, smučarski čevlji in pribor. Montaža stremen.

Najboljša maža „SKIMAX“.

GRADBENO PODJETJE
ING. DUKIČ IN DRUG

LJUBLJANA
Bohoričeva ulica št. 24

Singer šivalni stroji

so znani po vsem svetu kot najboljši.

Podružnice:

Ljubljana, Šelenburgova ulica šte. 3.
Novo mesto, Kranj, Kočevje, Brežice,
Maribor, Celje, Zalec, Slovenjgradec,
Ptuj, Murska Sobota.

„SAVA“

opče osiguravajuće dioničarsko društvo u Zagrebu

ustanovljena od jugoslovenskih denarnih zavodov: Prva hrvatska štedionica, Hrvatska eskomptna banka in Srpska banka d. d. u Zagrebu, Jadransko-Podunavska banka d. d., in Zemljaska banka d. d. v Beogradu, ter Zemljaska banka za Bosnu i Hercegovinu v Sarajevu je prevzela v kraljevini SHS elementarna zavarovanja obče zavarovalnice Assicurazioni Generali v Trstu. Lastni družbeni jamstveni fondii brez garancij bank-ustanoviteljice okroglo 30 milijonov dinarjev. **Generalno zastopstvo za Slovenijo v Ljubljani, Sv. Petra c. 2** posluje v vseh zavarovalnih strokah.

„CABA“

опче осигуравајуће дioničарско друштво у Загребу